

ACC. N:R M. 9058:1.

Landskap: Skåne

Upptecknat av: Ivan H. Löngvist

Härad: Mbo

Adress: Hallamölla, Eljarsöd

Socken: Fågeltofta, F. t. Olof

Berättat av:

Uppteckningsår: 1942

Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppgifter om hvarnar i Fågeltofta och
F. t. Olof.

Skriv endast på denna sida!

M. 9058:1.

Till Lunds Universitets Föthminnesarkiv Lund.

Kämnad vill understrecknad meddela följande angående de
förfägnar om de båda holländska barnarna, den i Måns
i Hagelstofta socken, samt den i S:t Olofs by, S:t Olofs
socken. Den holländska barnen i Månsby by finns
fortfarande i samma ställe, men vingarna är fortfarande
vitbet i den är byggd ut jag icke, men vill utskärfva
veda på det ställe jag taga veda på socken, ägarer de.
barnen nu heter Anne Olofson, gammal Hagelstofta.

Angående barnen i S:t Olofs by, vill jag nämna, att de
finnes kvar. Barnen ligger utmed vägen S:t Olofs -
Bönvedst, och en gammal kämnare av bygden, Jens N.
i Bönvedstille berättade för mig, att den tidigare var byggd
år 1857. Ägarer till barnen heter Albert Andersson
dennes fader var fört styfbror, och lantman.

J Hinge by, i förstad municipalamhälle, finns och
en vacker barn, men jag kan för tillfället ingenting av
na upplysningar om den barnen. Med Lunds högskola
Jens H. Bergqvist.

Hallamölla, Edvard

ACC. N:R. **M. 9059**: 1-73.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Sten Borg
Härad: Adress: St. Östergatan 20. Ystad
Socken: Ystad Berättat av: Carolina Nilsson.
Uppteckningsår: 1943 Född år 1862 i Ystad

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Visor.

s. 1-73.

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR **M.9059: /**

Brännvinsvisa.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Dagar komma och dagar gå
men inte få vi nån brännvinstår
och vart vi komma och vart vi gå
så få vi inte i buteljen
Ihela socknen finns ingen krog, ingen krog, ingen krog
därför sliter man ju mindre sko som tralla.

Men tacka vill jag i Göteborg
för där finns krögare vid alla torg
där glömmer man bort livets sorg
och stiger genast in på krogen
Där finns allt vad man kan hitta på, hitta på, hitta på
allt vad spirituosa kallas må som tralla.

ACC. NR M. 9059:2.

Där kan man få allt vad man beder
blott man inte pengar spar
men tar man sig ett duktigt rus
så blir man tagen av polis
I arresten finnes inga ljus, inga ljus, inga ljus.
..... man bliver släppt förutan krus som tralla

Men när man vaknar den andra dan
ett sådant logi man ej är vand
då blir man ladsen på hela stan
och så skall man betala plikten
Då kan man tro polisen han är glad, han är glad, han är glad
ty fem kronor skall han genast ha som tralla

2 3.

LUNDS UNIV. V.
FOLKMINNES-S-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059:2.

Där kan man få allt vad man beder
blott man inte pengar spar
men tar man sig ett duktigt rus
så blir man tagen av polis
I arresten finnes inga ljus, inga ljus, inga ljus.
..... man bliver släppt förutan krus som tralla

Men när man vaknar den andra dan
ett sådant logi man ej är vand
då blir man ladsen på hela stan
och så skall man betala plikten
Då kan man tro polisen han är glad, han är glad, han är glad
ty fem kronor skall han genast ha som tralla

2
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059:3.

3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Men jag skall bygga mig ett bränneri
och bränna brännvin i stort parti
ja ack så ljuvligt det skall bli
då kan man alltid komma åt att supa
Sitter jag uti mitt eget hus, eget hus, eget hus
och när jag vill så tar jag mig ett rus som tralla.

Och brännvinsflaskan på bordet står
och goda männer skola till mig gå
och kaffepannan likaså
och den skall alltid hållas varmer
Den skall stå på häll uti mitt kök, uti mitt kök, uti mitt kök
och när jag vill så tar jag mig en jök som tralla.

ACC. NR M. 9059:4

Husfreden.

Mannen och hustrun satte sig ned
talte med fröjd och gamman
Alltid så trodde jag att du var rik
den tid vi kom tillsamman
Var jag icke rik så var jag som jag kan
likaså god en hustru som du är en man
Hu hej för mej och dej säger jag
den tid förglömmes aldrig.

Mannen tog sin nattmössa av
slog hustrun på sitt öra
Så gör var ärlig adalman
när hustrin ej vill höra
Vart jag dig bjuder dit skall du löpa
därför jag önskar husbonde heta
Hu hej för mej och dej säger jag
den tid förglömmes aldrig.

4
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059:5

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hustrun tog sitt rockhuvud av
slog mannen det i pannan
Så gör var ärlig bondekvinna
då mannen går från sitt förstånd
Vart jag dig bjuder dit skall du löpa
därför jag gärna matmor vill heta
Hu hej för mej och dej säger jag
den tid förglömmes aldrig.

Mannen gick åt skogen till
att skära de käppar vita
Hustrun hon svor på ära och tro
han skall dem själv få slita
Då han kom hem så gick det i gång
så stumparna honom om öronen sprang
Hu hej för mej och dej säger jag
den tid förglömmes aldrig.

ACC. NR M. 9059:6.

Så gick det till i dagar tre
och hustrun blev allt värre
då mannen föll uppå sina bara knä
och kallade hustrun herre
Vart du mig bjuder dit vill jag löpa
därför du alltid matmor skall heta
Hu hej för mej och dej säger jag
den tid förglömmes aldrig.

Manne ut i gatdörren steg
där mötte han sin nabokvinnna
Nu har jag slagits med kärringen min
så bägge mina ögon rinna
Har man dock hört satan till spel
mannen skal göra vad hustrun vill
Hu hej för mej och dej säger jag
den tid förglömmes aldrig.

Inlämnad 1911

6
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059:7

7
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Så har du lekt med din hustru i dag
så bägge dina ögon rinna
då har hon väl piskat tjuvryggen din
och det som en ärlig svensk kvinna
Rätt hon gjorde mot mannen sin
så skall jag hem och göra vid min
Hurra för mej hurra för dej
denna dag aldrig förglömmes.

ACC. NR M.9059:8.

Den sköna flickan.

God dag min sköna flicka
din skål vill jag dricka
en gång eller två
emedan jag är färdig
att lyfta mina ankar
och sträcka mina segel
och resa härifrån.
—
Räcker du mig handen
så giver jag dig ringen
så förlova vi oss
ty förlovningstiden
den är ju snart förliden
Jag har en vän på böljan blå
han sviker aldrig mig.

8.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059.7

Har du en vän på böljan blå
tänk aldrig uppå den
för han kommer ej igen
ty de sjömännerstankar
som vitt i världen vankar
på böljan blå på böljan blå
i städer som på land.

Din kärlek är ej brinnande
din kärlek är ej brinnande
det ser jag uppå dig
ty du har haft en annan
allt under jag var borta
som tagit har det bästa
av kärleken från dig

9.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059:10.

Ack jag vill icke hava
en sådan en bedragare
en sådan en som du
för skall mitt huvud krossas
bland havets blåa böljor
och kroppen sönderslitas
bland bränningar och skär.

Har någon lust att veta
vem dessa rader skrivit
och vad den handlar om
så haver det en yngling
som böljorna ha plöjt
och så förskuten blivit
utav sin lilla vän.

10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059: //.

Barndomsdrömmen.

(Inifr M 9316: 12, 13)

- (1) Snart jag rycktes från min moders sida
och kastades i världens vimmel ut
då lärde jag mig vad det var att lida
och det tog snart på mina drömmar slut.
- (2) Jag hade drömt att jorden var en himmel
så länge jag uti dess Eden var
men sen jag kastades ~~ut~~ i världens vimmel
då utav Eden jorden blott stod kvar.
- (5) Jag hade drömt att vännen var en ängel
att han den skönaste i slakten var
men den bröts av liksom en blomsterstängel
och utav vänskap falskhet blott stod kvar.

//

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059: //.

Barndomsdrömmen.

(Imfr M 93/6: 12, 13)

11
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- (1) Snart jag rycktes från min moders sida
och kastades i världens vimmel ut
då lärde jag mig vad det var att lida
och det tog snart på mina drömmar slut.
- (2) Jag hade drömt att jorden var en himmel
så länge jag uti dess Eden var
men sen jag kastades ~~ut~~ i världens vimmel
då utav Eden jorden blott stod kvar.
- (3) Jag hade drömt att vännen var en ängel
att han den skönaste i slakten var
men den bröts av liksom en blomsterstängel
och utav vänskap falskhet blott stod kvar.

ACC. N:R M. 9059:12.

12,
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- (4) Jag hade drömt att jag var allas broder
och ville troget räcka mig ^{den min} sin hand
^{så} då fick jag denna varning av min moder
du är en främling uti detta land.
- (5) Jag hade drömt om tro och hopp och ^{sanning} kärlek
om ^{kärlek} sanning vänskap och uppriktighet
men jag bedrog mig ~~detta~~ var blott en anöing
jag drömde trohet men fann trolöshet.
- (6) Så är då allt en dröm en barndomsyra
och vad i världen skönt och ^{härskligt} heligt är
men vad de barndomsåren äro dyra
då världen sig uti sin fägring klär.

ACC. NR M. 9059:13.

Visa.

Nu är det soligt och varmt på näset
som ~~in~~sjön famnar med armar blå
och fröna skallrar i penninggräset
och alle man skola ut och slå
se bär min slipsten se bär min bytta
och matväska på ängen ut
nu är det fråga att göra nytta
nog få vi svetta förr'n det är slut.

Hör flicka kära är räfsan färdig
ditt namn i skaftet jag skurit in
kliv ej i bäcken nej jag bär dig
igenom livet om du blir min
var intet blyg det är intet farligt
du får ej blöta de fötter små
se jag skall bära dig nätt och varligt
det är ju bra att vi äro två.

13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M.9059:14

Den ene stöder så tryggt den andre
det är ej gott till att ensam gå
tillsammans vi uppå ängen vandra
en gör ej nytta men bägge två
och vad jag fäller du räfsar samman
att lägga sen uti ladan in
kom låt oss leva i frid och gamman
till Herran skördar på ängen sin.

Du tror väl icke att jag dig sviker
och glömmar bort dig för gods och gull
man blir ej lycklig fast man är riker
och icke gläder för pengars skull
men då man äger i alla öden
en trogen vän att sig luta till
då är man lycklig i själva döden
då har man gjort som Herran vill.

14.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059:15.

15

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Tack flicka kära det viskar bara
i örat på mig så lätt som ja
nog få vi bröd det är ingen fara
om man ej super upp pengarna
med flit och bön och med kärlek trogen
så menar jag det blir ingen brist
Gud ger oss säd på den lilla logen
och tänker på oss båd först och sist.

Så nu börja se gräset ligger
omkull i gräset och slåttern går
fåfängt blomman om livet tigger
nu är den slut hennes korta vår
men så hon faller ifrån sin stängel
när skördarn kommer med lien sin
men tätt i spåren där går en ängel
som räfsar samman och skördar in.

ACC. NR M. 9059:16.

I Soronda.

I Soronda är jag både födder och klädd

i Soronda har jag hela min släkt

både fader och bröder

både fader och bröder

och mor hon är för länge sen döder.

Så hade jag också en fästemo

den styggan lade sig ned till att dö

men ack hennes kinder

men ack hennes kinder

var som ett grödfat och alls inte minder.

16

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:17.

17

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Med henne jag hade en dotter ändå
men lyckan var det att det ej blev två
hon tjänar hos kraken
hon tjänar hos kraken
och är så sjangtil så man aldrig såg maken.

Men jag var den förste på alla kalas
jag kunde ses spela på kvint som på bas
så ljuvliga toner
så ljuvliga toner
så de kunde dansa båd' höns och kalkoner.

Krögaremor hade själv en fiol
den spelte jag på i fjol
men mitt uti valsen
men mitt uti valsen
så bröt jag utav den förargliga halsen.

ACC. NR M. 9059:18.

18
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Krögaremor slog sin näve i disk

om jag inte ville laga'n skulle jag få pisk

jag måste laga'n

jag måste laga'n

var det inte förskräckligt att jag måste laga'n.

Jag högg mig en bit av det hårdaste träd

och den täljde jag till

den förargliga biten

den förargliga biten

än var han för stor än var han för liten.

Ja hade jag ej blivit i Soronda kvar

så hade jag varit en karl

men jag stackar pelle

men jag stackars pelle

jag råkade ut på ett förargeligt ställe.

ACC. NR M. 9059:19.

Kärleksvisa.

Där tjänte en piga uppå en vacker gård
där tjänte ock en gosse ett stycke därifrån
de höll varannan kär
utav ett ömt begär
tills dess där kom en annan och höll den flickan kär.

Hav tack du kille gosse för vart och ett steg
för mig du haver trampat vad har du väl för det
hur kan du inbilla dig
att du kan få mig
nej jag är allt för unger och för goder för dig.

Ack om du vore riker som kung Salomon han var
så hade du ej ro varken natt eller dar
vad gangnar det då dig
på världens sista tid
då var och en skall svara hur han handlat var för sig.

19.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M.9059:20.

Kärleksvisa.

Si god afton o god kväll
du min lilla mamsell
hur lever nu världen med dej
Har du hälsan, mår du bra
som jag tror väl att du har
Har du hälsan så roar det mej.

Har du silver har du gull
har du kläder kistan full
eller har du en trofaster vän
Se en trofaster vän
ack var skall man väl finna den
ty de äro så falska i sitt sinn.

20

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059 21

Förr skall stjärnorna de små
som på himlarymden gå
falla neder på jorden
förr skall havet och allt
smälta samman som sand
förrän jag dig övergiva kan.

21
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:22.

Sjömansvisa.

När jag endast på dig tänker
när jag endast älskar dig
kanske du ditt hjärta skänker
åt en ann och glömmer mig.

När jag uppå böljan vankar
mången våta skonter? får
sitter du förnöjd i tankar
och med andra gossar går.

När du uti sängen vilar
sött och roligt natten ut
mån jag då på däcket ilar
att förbida vaktens slut.

22.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:23.

När jag äntligen vakten slutad
våt och stel i varje klut
knappast jag i kojen lutad
förr'n det ropas var man ut.

Om en flicka vet vardera
vad en sjöman lida får
att på däck jämt spatsera
o oviss om sitt liv han går.

Många mörka kulna nätter
göra mig en stor oro
att jag dock åsidosätter
att du är mig huld och tro.

23
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M.9059:24.

Då får jag som alla andra
vila roligt i min famn
och med glädje dig omfamna
ty du är en säker hamn.

24.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:25

Kärleksvisa.

En vacker vän jag mig utvalt
den som jag älskar överallt
den som tänkt skulle bli min tröst
och vila vid mitt ömma bröst.

Den vän jag ej förglömma kan
som gav sitt hjärta åt en ann
var afton jag till lunden går
så får jag fälla mången tår.

En afton gick jag till en by
där fick jag höra fåglars gny
där fick jag höra fåglars sång
det var vid solens nedergång.

25
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059:26.

Vid vägen satt en gammal man
han talte dessa ord för sann
varför gråter du min vän
har du alls ingen tröst igen.

Den vännen som du tänker på
den kan du aldrig nånsin få
han har en ann han håller kär
och därför nu du bortglömd är.

Men därför du ej sörja må
ty snart din ungdoms år förgå
här finns väl flera vänner kvar
som ett uppriktigt hjärta har.

46
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059:27.

Tror du att Herran hjälper dig
Han hjälper den ödmjukar sig
Han straffar den som brukar svek
jag talar sanning tro du mig.

Nog tror jag dig du gamle man
men vännen jag ej glömma kan
som mig sitt hjärta lämnat kvar
och evig trohet svurit har.

Till slut jag visan sjungit har
ej längre här jag stannar kvar
jag måste resa fjärran bort
och glömma vad min vän har gjort.

27
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059:28.

Adjö min fader, adjö min mor

farväl min syster, farväl min bror

adjö med dig min lilla vän

i himlen råkas vi igen.

28
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:29

Visa.

En visa jag begynner
förutan stort bekymmer
allt om en bonde snål
Hans födelse att uppgiva
jag vill ej föreskriva
men han var arg och snål.

En dotter blott han hade
till vilken han ny sade
du måste gifta dig
jag vet en gosse faler
på tjugotusen daler
som troget älskar dig.

29
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR **M.9059**:30.

Förresten skall du veta
du skall arvinge heta
till både löst och fast
Han därpå bud avsänder
till tvenne nämdemänner
och det gick rätt i hast.

När köpet skulle skrivas
och giftermålet drivas
då roptes pigan in
hon skulle sig förklara
och på den frågan svara
men sade ingenting.

30
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059: //.

Barndomsdrömmen.

(Jmf. M 93/6: 12, 13)

- (1) Snart jag rycktes från min moders sida
och kastades i världens vimmel ut
då lärde jag mig vad det var att lida
och det tog snart på mina drömmar slut.
- (2) Jag hade drömt att jorden var en himmel
så länge jag uti dess Eden var
men sen jag kastades ~~ut~~ i världens vimmel
då utav Eden jorden blott stod kvar.
- (5) Jag hade drömt att vännen var en ängel
att han den skönaste i slakten var
men den bröts av liksom en blomsterstängel
och utav vänskap falskhet blott stod kvar.

//

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059: 12.

12,
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

(4) Jag hade drömt att jag var allas broder
och ville troget räcka mig sin hand
^{den min}
^{så} då fick jag denna varning av min moder
du är en främling uti detta land.

(5) Jag hade drömt om tro och hopp och kärlek
^{sanning}
^{kärlek} om sanning vänskap och uppriktighet
men jag bedrog mig detta var blott en anöing
jag drömde trohet men fann trolöshet.

(6) Så är då allt en dröm en barndomsyra
och vad i världen skönt och heligt är
^{härligt}
men vad de barndomsåren äro dyra
då världen sig uti sin fägring klär.

ACC. NR M. 9059: 13.

Visa.

Nu är det soligt och varmt på näset
som insjön famnar med armar blå
och fröna skallrar i penninggräset
och alle man skola ut och slå
se bär min slipsten se bär min bytta
och matväska på ängen ut
nu är det fråga att göra nytta
nog få vi svetta förr'n det är slut.

Hör flicka kära är räfsan färdig
ditt namn i skaftet jag skurit in
kliv ej i bäcken nej jag bär dig
igenom livet om du blir min
var intet blyg det är intet farligt
du får ej blöta de fötter små
se jag skall bära dig nätt och varligt
det är ju bra att vi äro två.

13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M.9059:14

Den ene stöder så tryggt den andre
det är ej gott till att ensam gå
tillsammans vi uppå ängen vandra
en gör ej nytta men bägge två
och vad jag fäller du räfsar samman
att lägga sen uti ladan in
kom låt oss leva i frid och gamman
till Herran skördar på ängen sin.

Du tror väl icke att jag dig sviker
och glömmar bort dig för gods och gull
man blir ej lycklig fast man är riker
och icke gläder för pengars skull
men då man äger i alla öden
en trogen vän att sig luta till
då är man lycklig i själva döden
då har man gjort som Herran vill.

14

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:15

Tack flicka kära det viskar bara
i örat på mig så lätt som ja
nog få vi bröd det är ingen fara
om man ej super upp pengarna
med flit och bön och med kärlek trogen
så menar jag det blir ingen brist
Gud ger oss säd på den lilla logen
och tänker på oss båd först och sist.

Så nu börja se gräset ligger
omkull i gräset och slåttern går
fåfängt blomman om livet tigger
nu är den slut hennes korta vår
men så hon faller ifrån sin stängel
när skördarn kommer med lien sin
men tätt i spåren där går en ängel
som räfsar samman och skördar in.

15

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:16.

I Soronda.

I Soronda är jag både födder och klädd

i Soronda har jag hela min släkt

både fader och bröder

både fader och bröder

och mor hon är för länge sen döder.

Så hade jag också en fästemo

den styggan lade sig ned till att dö

men ack hennes kinder

men ack hennes kinder

var som ett grödfat och alls inte minder.

16

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:17.

17

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Med henne jag hade en dotter ändå
men lyckan var det att det ej blev två
hon tjänar hos kraken
hon tjänar hos kraken
och är så sjangtil så man aldrig såg maken.

Men jag var den förste på alla kalas
jag kunde ses spela på kvint som på bas
så ljuvliga toner
så ljuvliga toner
så de kunde dansa båd' höns och kalkoner.

Krögaremor hade själv en fiol
den spelte jag på i fjol
men mitt uti valsen
men mitt uti valsen
så bröt jag utav den förargliga halsen.

ACC. NR M. 9059:18.

Krögaremor slog sin näve i disk
om jag inte ville laga'n skulle jag få pisk
jag måste laga'n
jag måste laga'n
var det inte förskräckligt att jag måste laga'n.

Jag högg mig en bit av det hårdaste träd
och den täljde jag till
den förargliga biten
den förargliga biten
än var han för stor än var han för liten.

Ja hade jag ej blivit i Soronda kvar
så hade jag varit en karl
men jag stackar pelle
men jag stackars pelle
jag råkade ut på ett förargeligt ställe.

18.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:19.

Kärleksvisa.

Där tjänte en piga uppå en vacker gård
där tjänte ock en gosse ett stycke därifrån
de höll varannan kär
utav ett ömt begär
tills dess där kom en annan och höll den flickan kär.

Hav tack du kille gosse för vart och ett steg
för mig du haver trampat vad har du väl för det
hur kan du inbilla dig
att du kan få mig
nej jag är allt för unger och för goder för dig.

Ack om du vore riker som kung Salomon han var
så hade du ej ro varken natt eller dar
vad gangnar det då dig
på världens sista tid
då var och en skall svara hur han handlat var för sig.

ACC. NR M.9059:20.

Kärleksvisa.

Si god afton o god kväll
du min lilla mamsell
hur lever nu världen med dej
Har du hälsan, mår du bra
som jag tror väl att du har
Har du hälsan så roar det mej.

Har du silver har du gull
har du kläder kistan full
eller har du en trofaster vän
Se en trofaster vän
ack var skall man väl finna den
ty de äro så falska i sitt sinn.

20

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:21.

Förr skall stjärnorna de små
som på himlarymden gå
falla neder på jorden
förr skall havet och allt
smälta samman som sand
förrän jag dig övergiva kan.

21
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:22.

Sjömansvisa.

När jag endast på dig tänker
när jag endast älskar dig
kanske du ditt hjärta skänker
åt en ann och glömmer mig.

När jag uppå böljan vankar
mången våta skonter? får
sitter du förnöjd i tankar
och med andra gossar går.

När du uti sängen vilar
sött och roligt natten ut
mån jag då på däck et ilar
att förbida vaktens slut.

22.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059:23.

När jag äntligen vakten slutad
våt och stel i varje klut
knappast jag i kojen lutad
förr'n det ropas var man ut.

Om en flicka vet vardera
vad en sjöman lida får
att på däckets jämt spatsera
o oviss om sitt liv han går.

Många mörka kulna nätter
göra mig en stor oro
att jag dock åsidosätter
att du är mig huld och tro.

23
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M.9059:24.

Då får jag som alla andra
vila roligt i min famn
och med glädje dig omfamna
ty du är en säker hamn.

24.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:25.

Kärleksvisa.

En vacker vän jag mig utvalt
den som jag älskar överallt
den som tänkt skulle bli min tröst
och vila vid mitt ömma bröst.

Den vän jag ej förglömma kan
som gav sitt hjärta åt en ann
var afton jag till lunden går
så får jag fälla mången tår.

En afton gick jag till en by
där fick jag höra fåglars gny
där fick jag höra fåglars sång
det var vid solens nedergång.

25
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:26.

Vid vägen satt en gammal man
han talte dessa ord för sann
varför gråter du min vän
har du alls ingen tröst igen.

Den vännen som du tänker på
den kan du aldrig nånsin få
han har en ann han håller kär
och därför nu du bortglömd är.

Men därför du ej sörja må
ty snart din ungdoms år förgå
här finns väl flera vänner kvar
som ett uppriktigt hjärta har.

26
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:27.

Tror du att Herran hjälper dig
Han hjälper den ödmjukar sig
Han straffar den som brukar svek
jag talar sanning tro du mig.

Nog tror jag dig du gamle man
men vännen jag ej glömma kan
som mig sitt hjärta lämnat kvar
och evig trohet svurit har.

Till slut jag visan sjungit har
ej längre här jag stannar kvar
jag måste resa fjärran bort
och glömma vad min vän har gjort.

27
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:28.

Adjö min fader, adjö min mor

farväl min syster, farväl min bror

adjö med dig min lilla vän

i himlen råkas vi igen.

28
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:29

Visa.

En visa jag begynner
förutan stort bekymmer
allt om en bonde snål
Hans födelse att uppgiva
jag vill ej föreskriva
men han var arg och snål.

En dotter blott han hade
till vilken han ny sade
du måste gifta dig
jag vet en gosse faler
på tjugotusen daler
som troget älskar dig.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M.9059:30.

Förresten skall du veta
du skall arvinge heta
till både löst och fast
Han därpå bud avsänder
till tvenne nämndemänner
och det gick rätt i hast.

När köpet skulle skrivas
och giftermålet drivas
då roptes pigan in
hon skulle sig förklara
och på den frågan svara
men sade ingenting.

30
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:3/

3/
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hennes fader vreder vankar

och uti golvet stampar

allt med sin träskohäl

Han sade du är tvungen

att svara ja på stunden

så framt du vill dig väl.

Sig färstemannen vänder

ett öga han uppspänder

ty han ej hade fler

Hon tyckte ganska illa

men hon teg likväl stilla

och såg i golvet ner.

ACC. NR M. 9059 32.

Hans stränga ord de gjorde
att hon ej annat torde
än tvinga sin natur
men som ordspråket lyder
en hund som tvungen bliver
ej biter många djur.

De sen till prästen gingo
och lysessedel fingo
så fort det kunde ske
skulle prästen det kungöra
att alla fick det höra
uti söndagarna tre.

32
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M.9059:33

När lysningen var ende
sig fästemannen lende
till fästemon sin min
Just på samma dagen
så blev han emottagen
av hennes sura min.

Jag hinner ej avgiva
eller kärleken beskriva
som dem emellan var
nog av så titt hon torde
hon spe av honom gjorde
som så enfaldig var.

39
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:34.

Men ännu några rader
om fästemöens fader
hur han sig skall bete
det skall ni strax få höra
han skall nu bröllop göra
med desse älskare.

Han till sin hustru sade
vi ta oss väl till skade
men vi få göra bra
ty här blir karlagäster
släktingar från väster
som vill uppassning ha.

34.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:35.

Från hemmet han nu körde
och prästen han begärde
få hämta med sig hem
att viga detta paret
vars kärlek är och varet
så varm som kalla snön.

Nu lutfisk, kaffe, socker
och andra gillessaker
han köpte med sej hem
det skulle allt tillagas
där brygges och där bagas
i dagar tre och fem.

35
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:36.

När den bestämda tiden
nu äntligt var förliden
och dagen var för hand
så skulle ståten föras
och äreportar göras
för denna kärleksbrand.

På själva bröllopsdagen
då klockan tolv var slagen
skulle vägen broas opp
bonden med drängar sina
skulle ut och tom la stenar
i varje pöl och grop.

36

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:37.

Förridarna nu kommo
och drängarna och bonden
de fick nu tämligt brått
ty när de såg dem komma
mot hemmet de då sprungo
mån tro det gick ej smått.

När bonden hem var kommen
fick av sej bysserongen
och fick en tröja på
Med brännvin öl och mera
vill han dem nu traktera
det de ock ej försma.

32

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059:38.

När som de tagit supen
red de och mötte sviten
med flaska uti hand
samt stopet i den andra
så stenarna de skramla
så som de redo fram.

När de tillbaka rider
vår värd sig först nu kläder
och såleds redo gör
i hast han sig tillagar
att gästerna mottaga
som det sig hava bör.

32
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:39

Musiken ljuvligt hördes
och gamla stäten fördes
som ej var bryket nu
De redo allösammen
kvinnan såväl som mannen
det såg pusslustigt ut.

Och bakom sin tvärsadel

Och bakom sin tvärsadel
en påse kvinnan hade
med förningen uti
ty deras pannekaga
den var så väl tillagad
att den ej gick itu.

39

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:40.

Två drängar bonden hade
att hästarne mottaga
så fort de kommo fram
De sig ej hålla tydde
de knotade och gnydde
när som de kommo fram.

Nu skall ej någon börja
gå ledsen eller sörja
och göra dagen lång
den glädjen nu förbliver
som bruden underskriver
med sina tårar mång.

190.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059:41.

När de med kiv och träta
fått bruden äntligt klädd
omsider prästen kom
med boken uti handen
ålade dem de banden
som icke ändras kan.

När vigselen var fäster
och bruden var hemrester
då hände det sig så
när bruden såg sig säker
hon sig i bänken vräker
med krans och krona på.

41.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059: 42.

Helt lustigt de sig svinga
men bruden fick de tvinga
i säng med fästeman
Hon svor så dyrt på själen
Jag tar intet den knölen
jag tar mig snart en ann.

42
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:43.
Sjömansvisa.

I Stralsborg där bodde
en adelsman så rik
på guld och på penningar
fanns ingen honom lik
Han ägde blott en dotter
~~hon~~ hon var dejelig och grann
hon älskade även
allt en sjöman till man.

En sjöman har hon älskat
en sjöman vill hon ha
en sjöman har hon älskat
uti alla sina dar
Så litet hon åt
så litet hon drack
hennes hjärta var sårat
hennes sinne var svagt.

43.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059 : 44

En resa till Ostindien

den sjöman skulle gå

ack vad den sköna jungfrun

hon mände sörja då

Hon önskad honom lycka

och mångtusend farväl

hon sörjde ~~konst~~ ack så svåra

allt för sin söte vän.

När sjöman var bortrester

så hände det sig så

en friare från Stralsborg

där genast komma må

Han genast tillfrågade

hennes fader därom

han ville ge honom

sin dotter till sin vän.

44.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059:45

Det var väl intet svårt
att få faderns ja
ty fästeman var riker
och av förnämligt stånd
Men adelsmannens like
knappt här i landet fanns
såväl på guld och pengar
som uppå adels glans.

När sjöman på bestämmelse-
orten träffat in
så satte han sig ned att skriva
till allra kärestan sin
Allt uti första raden
i brevet mände stå
Håll upp min vän att sörja
jag kommer nog ändå.

45,
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059 46.

Om några dar Maria
fick brevet till sig
Visst var det lite glädje
för hennes unga liv
den lille gossen bragte
Han nog belönter gick
ty utav skön Maria
tre specier han fick.

Och när som skön Maria
fick läsa detta brev
hon gångar sig av kammaren
med glädje och med hast
Men brevet det glömde hon
det låg på hennes bord
varpå den grymme fadern
kom in och strax det tog.

46.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:47

Maria hon gånger sig
av kammarn ner till strand
och efter kommer fadern
med brevet i sin hand
Nu bör du visst mig tacka
om jag livet på dig spar
men tänk ej på den sjöman
han vore än så rar.

O fader, o fader
låt mig den sjöman få
ej någon bättre gåva
du din dotter giva må
Får jag ej honom äga
får jag ej honom få
så är det just detsamma
var jag i världen går.

47
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:48.

Några dar därefter
kom där ett skepp till land
varpå den grymme fadern
han ilar ner till strand
Han bjuder den sjömannen
i ensligt rum till sig
Han trodde väl minst
han mista skull sitt liv.

O sjöman, o sjöman
du är ju väl den
som har förfört min dotter
du är ju hennes vän
Jag vill ej på dig hämnas
tro du jag säger sant
såvida du blott lovar
att rymma ur vårt land.

48.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059: 49.

O fader, o fader

jag är ju väl den

som har förfört din dotter

jag är ju hennes vän

då vi tillsammans talade

det visste ingen om

hon är i mina tankar

hon går ej därifrån.

Den rasansvärde fadern

han tänderna skar

så slet han fram den kniven

han under rocken bar

Den sänkte han i bröstet

på sjömannen god

gick ut och stängde dörren

lät honom simma i sitt blod.

49
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059 50.

Så gick han därifrån

och till dotteren sin

Kom älskade Maria

nu skall du finna vännen din

nu kan du hålla bröllop

med kärestan din

så skall du få blod i bägarn

i stället för vin.

Maria såg sin faders rock

var överstänkt med blod

Hon dignar ner till jorden

men även fattar mod

Hon såg sin kärast blöda

hon såg var kniven satt

hon tog den oförfärad

och gömde vid sin barm.

50.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:5/.

O fader, o fader
hör sista bönen min
lägg mig vid sjömans kista
lägg mig vid sjömans lik
Nu sörjer jag ej mera
för någon vän av mig
nu slutar mina dagar
nu dör jag gladelig.

När som den sköna flickan
de orden hade sagt
så tog hon fram den kniven
hon uti barmen lagt
Den stack hon i sitt bröst
och falt ner på sjömans lik
och fadern hann ej hindra
det hur fort han skyndar dit.

51.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059 152.

Uti Stralsborgs kyrka
de båda buros hän
helt klädda uti siden
som kungen skänkt åt dem
De båda voro klädda
i skära sidenrött
att ingen kunde säga
att någon av dem dött.

Men bakom deras kista
blev satt en kista svart
varpå den grymme fadern
han genast ställdes bort
med kniven uti handen
till varning för en var
som nekar sina barn
att ta den de vill ha.

51
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059:53.

Amerikavisan.

Nu uti Sverige är väl tiden svår
det är ryslet vad man träla får
för all vår svett och möda
har man liten föda
och knappast någon skilling till en tår.

Vart man kommer man det talet hör
till Amerika man resa bör
till den nya världen
skall man ställa färden
som så många nu för tiden gör.

52

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:54

Haver man en flicka kär

hon skall inte heller stanna här

hon skall med oss följa

över hav och bölja

dela våra sorger och besvär.

Men det behöver man ej frukta för

blott man har ett gott humör

med en stadig vilja

sig från Sverige skilja

lika mycket här eller vart man far.

O vad det är stormet detta hav

så att folk och skepp kan gå i kvav

tänk vad det skulle vara

om en mänskoscara

skulle få en våt och djuper grav.

53

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:55.

För Herran han har räknat våra dar
när vi dem igenom levat har
skall så ske och lända
skall så döden hända
vart man reser eller vad man far.

O vad folket ifrån Sverige går
över västra ocean de får
unga män och dränga
kan förtjäna penga
gamla stackare få stanna kvar.

När vi penningar ha fått om hand
och gjort reda för varenda man
så skall man ställa färden
till den nya världen
många hundra mil från Svea land.

54
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:56.

För uti Sverige kan nog vara bra
folket kunna där sin bärgning ta
men om där inte vore
de förnäma store
som till allting hava nycklarna.

55

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:57.

Kärleksvisa.

Där stod ett ensamt träd
uti den vilda skogen
det stod med sina löv
och väntade på solen
När solen sen sken klar
då föllo löven av
ja så går ock med den
som så med falskhet far.

Hade jag dig aldrig sett
hade jag visst lycklig varit
ty dina ögon blå
hava mig bedragit
ja dina ögon blå
och så din kind så röd
de ha bedragit mig
ack om jag vore död.

56.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:58.

Där stod ett litet lamm
uppå den branta klippan
den röda räven sprang
men lammet ville laka
säg hör du litet lamm
som av räven narrad blev
ja så är flickans sed
att narra gossar fler.

Adjö min lilla vän
nu önskar jag dig lycka
mång tårar har jag fält
för dig min lilla flicka
den första du som jag
i världen älskat har
den sista blir ock du
tills dess jag läggs i grav.

57.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059:59.

Visa.

Lilla vackra flicka om du vill
hörder dig mitt hela hjärta till
jag är öm och trogen
och till kärlek mogen
tycker om att vara kär och mill.

Minns du hur vi lekte alla där
smekande varann som mor och far
rörde ler med handen
byggde hus i sanden
ack hur lätt och luftigt livet var.

Men den glada tid dock snart försvann
jag fick lära tröska och du spann
du gick vall i skogen
då jag skötte plogen
mera sällan råka vi varann.

58
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:60.

Blott när sommarn stod i härlig glans
och när julen bjöd ihop till dans
kunde vi få råkas
rodna le och språkas
aldrig större glädje fanns.

Vad jag tänker eller vad jag gör
står mig alltid samma flicka för
jag plär ofta drömma
att den sköna ömma
Lisa blir min brud förrän jag dör.

Så det varit har i många år
aldrig nånsin läkas mina sår
aldrig är det roligt
aldrig rätt förtroligt
om jag inte Lisa råka får.

59
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:6/.

Kärlek sådan oro kallas plär
ingen vet ju vad den skälmen är
men att den kan plåga
ställa allt i låga
som på en gång roar och förtär.

Röda kinder stora ögon blå
vita händer vackra fötter små
rund och vid om armen
fyllig uti barmen
det är någonting att titta på.

Lilla Lisa när Gud skapte dig
tänkte han helt visst i nåd på mig
kan ^{du} ~~och~~ ja mig ~~g~~iva
och min maka bliva
då blir det så skönt på livets stig.

60

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:62.

I en varmer hydda ska vi bo
leva med varann i frid och ro
lära barnen kära
Gud och kungen ära
det skall bli så roligt må du tro.

Så vi följas åt till himmelen
råka far och mor pånytt igen
bliva åter unga
börja åter sjunga
om den evigt trogna kärleken.

61
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059:63.

Förglömd.

Bort med kärlek hit med glaset
som den högsta fröjden är
jag betala fått kalaset
nog den tid då jag var kär
aldrig var jag lugn
glödhet som en ugn
brann jag både dar och nätter
för den största bland koketter.

Jämt jag gick att blommor plocka
blek och dum och utan frid
och jag smidde så tjocka
som Egyptens pyramid
och jag låg på knä
och jag skar i trä
hennes namn tillhopapstat
med mitt eget skönt arbetat.

67
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:64.

Och jag ritade vår hydda
uppå superfin velin
lindar henne sågos skydda
utanföre låg en äng
längre fram en sjö
och i den en ö
dit i båt vi skulle fara
att i ensamhet få vara.

Men hur gick det hit med glaset
den mig bringar tröst alen
bäst jag ritade, en annan
kom som hade hus av sten
och en verklig sjö
med en verklig ö
strax gav flickan mig på båten
steg i hans och slut var stråten.

63.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059:65

Visa.

Vart skall jag finna vägen
vart skall jag rinna ro
när du mig ej vill älska
vart skall jag söka bo
likt fåglen uti buren
när som den saknar kvist
och liksom turturduvan
när han sin maka misst.

Likt solen som upprinner
på himmelen så klar
så brinner och den kärlek
som du själv upptänt har
ja denna rena kärlek
som aldrig slocknar ut
förrän den sista stunden
när som mitt liv är slut.

64
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:66.

Mina tårar de ha runnit
och Gud mitt vittne är
att jag ej kan förglömma
en vän jag hållit kär.
Och om vi finge råkas
en gång i himmelen
för det du här på jorden
har varit min kära vän.

65

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:67.
Minuten.

Ack hur hastigt flyger ej minuten
ingen dödlig hindra kan dess lopp
knappt är den begynd förrän den är slut
knappt den hinner öppna rosens knopp
likväl kan upptändas på densamma
både kärlekens och hatets frö
mången liten eld till låga flamma
mången sällskapsvän ifrån oss gå.
Många lätta ljuva band bli knutna
många tunga bojor läggas på
många givna löften trolöst brutna
mången redlig vän ifrån oss gå
en minut avgör så mången lycka
männskovännen finner sig så nöjd
en minut den kan ur döden rycka
uslingen och skänka honom fröjd.

66

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR

M. 9059:68.

Njut så glädligt var minut av livet
sök det goda njut det nyttiga
giv en skärv av det som dig är givet
åt de usla åt de torftiga
då skall du i dödsminuten smaka
lugn och trevnad ack i hoppet säll
kasta så en tacksam blick tillbaka
slumra roligt in ~~den~~ sista kväll.

67

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059:69.

Månen.

När månen vandrar på himlen blå
och tittar in genom rutan
då tänker jag understundom så
och knäpper sakta på lutan
vad du är lycklig du måne klara
som får så högt över jorden fara
och blott se på.

Väl ses vänskap förutan tal
det kan jag nog hålla troligt
båd älskare som förgås av kval
och älskare som ha roligt
väl ser du tårar från ögat rinner
men sorgen aldrig upp till dig hinner
det är för högt.

68

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059: 70.

O milda måne tag mig till dig
från denna jorden så tränga
helt säkert ingen skall sakna mig
ty sådana ha de så många
ja tag mig till dig upp till det höga
så slipper helt visst mitt trötta öga
att gråta mer.

Och när jag här ej skall dväljas mer
och gröna kullen mig gömmer
du lika milt uppå graven ser
fast alla andra du glömmer
då skall min anda med dig få fara
till stjärnebanan och fritt förklara
min kärlek till dig.

69

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059:7/
Lika mot lika.

Först när jag blev kär i Klara
var hon just en hård mamsell
bad jag om en kyss hon svara
kom igen i morgon kväll
och så kom jag
och fick gå där
och så stå där.

När hon länge så mig narrat
till att trampa nattens stig
och jag nog av kölden darrat
tyckte hon det synd om mig
och så kom jag
och så fick jag
och så gick jag.

70

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9059: 72.

Men till sist det lilla mönster
som en tid bortåt mig kysst
genom kammarens öppna fönster
lät mig komma in helt tyst
och så kröp jag
och så blev jag
och så blev jag.

Så förgingo månader tvenne
hon blev allt mer kär av sig
sist när jag ej smög till henne
var det hon som smög till mig
och så kom hon
och så fick hon
och så gick hon.

71

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9059: 73

Otacksam som alla männer
sist jag reglade min dörr
hon och vanan blivit vänner
och hon smög till mig som förr
och så kom hon
och fick gå där
och ^{fick} stå där.

72
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV